

پیام کمیته ولایتی کرج به مراسم گرامی داشت سپاهکل

سلامی گرم به شما عزیزان شرکت کننده و دست اندرکاران یادمان سپاهکل

رفقا در ۴۴ سال پیش در شرایطی که رعب و وحشت بر جامعه سایه افکنده بود و از آن مهتر تمامی باورهای طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه نسبت به کمونیستها ضربه خورده بود. زحمتکشان جامعه ما در مورد مبارزات و پیگیری و صداقت کمونیستها فقط در کتابها و قصه های مبارزات کمونیستها با فاشیسم شنیده و یا خوانده بودند اما زمانی که باید به عینه این از خود گذشتگی ها را در سطح جامعه می دیدند رهبران حزب توده که عمده از اریستوکرات های جامعه بودند به خارج فرار کرده و جوی از بی اعتمادی را پشت سر خود جا نهادند. تا اینکه زنگ خون در سپاهکل به صدا در آمد. جوانانی پرچم مبارزه طبقه کارگر را بر افراشته و با تمام وجود به اهداف ان وفادار مانده و ارزشکنجه گاههای رژیم تا کوی و برزن و خیابانها را به میدان مبارزه و حماسه تبدیل نمودند و با این از خودگذشتگی بود که بار دیگر اندک اندک اعتماد جامعه را به کمونیسم جلب نموده و در این را انقدر پیش رفتند که گفتمان مارکسیست لنینیسم را به گفتمان روز بدل نمودند و تمامی مبارزات ان روزگار را تحت تاثیر قرار دادند. کدام وجدان بیداری است که در مورد ان شرایط به قضاوت بنشیند و نقش فدایی را در تولد جنبش کمونیستی ایران و آغاز جنبش نوین کمونیستی در ایران را انکار کند. مگر آنها که مقرر هستند و با کمونیست تضادی انتا گونیستی دارند.

اینک پس از ۴۴ سال از ان مبارزات برای بزرگسالان فقط خاطره باقی مانده و برای جوانان فرهنگی غریب و حماسه ای اساطیری است که میشود سینه به سینه شنید یا در بعضی از کتابها خواند و به هیچ وجه قابل لمس نیست. ولی همین جوان امروزی علیرغم فرهنگ ان بخش از سرمایه داری که سالهاست بر جامعه غالب است همین فرهنگ دروغ و ریا و خودخواهی که برگرفته از سرمایه داری دلالی است که بر ما حکومت می کند در ۸۸ نشان داد که می خواهند و می توانند حماسه بیافرینند فقط کمبودی که سرعت مبارزاتی آنها را کاهش میدهد ملموس نبودن فرهنگ مبارزه و عینی نبودن مبارزات پیشگامان مبارزه است. وگر نه همین جوانان نشان دادند که اگر شرایطی پیش آید عقب نشینی نخواهند کرد.

به وجود آوردن ان شرایط از وظایف ماست رفقا ما باید در جهت اتحاد بین کمونیست ها پیش روی کنیم و این میسر نخواهد شد و در واقع اتحادهایی که با جنبش پیوند در داخل نداشته باشد پایدار نخواهد ماند. تنها اتحادی که در خارج از کشور میشود روی ان کار کرد و امیدوار بود که می تواند پایدار بماند اتحاد بین خانواده فدایی است علیرغم اینکه در مواردی کوچک هم متفاوت فکر کنیم. در اصول ما اشتراکات بزرگی داریم که اختلافهای کوچک را تحت شعاع قرار می دهد. پس بیایم در جهت پیوند خانواده فدایی قدم برداریم و فقط خائینی که تحت عنوان اکثریت از این خانواده جدا شده اند را مستثنی کنیم. به امید روزی که جنبش فدایی متحد و پر توان در مبارزات هر روزه توده ها همچون گذشته نقش خود را ایفا نماید.

سرنگون باد جمهوری جهل و سرمایه اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورایی